Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36569
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

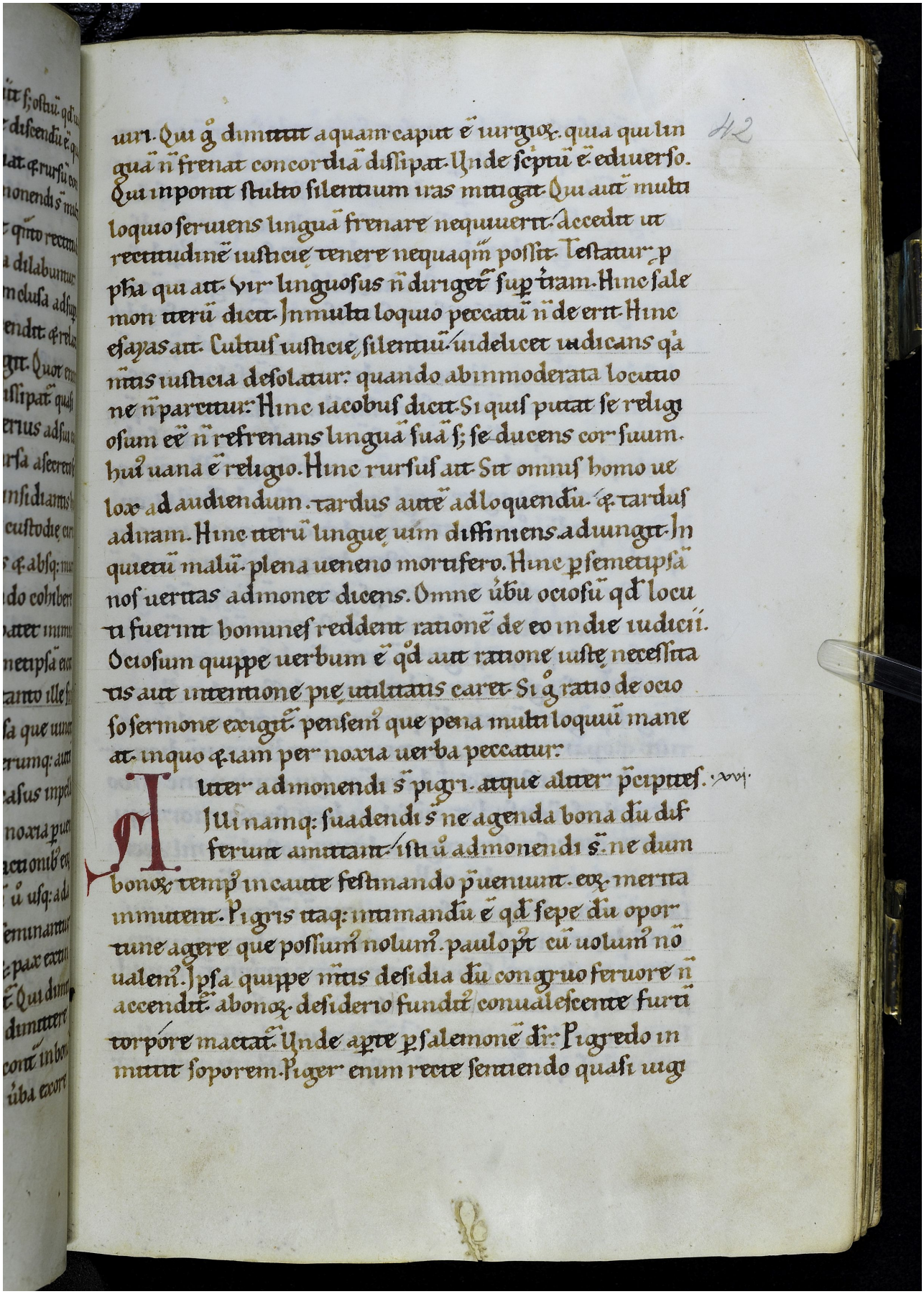

uiri. Qui q̃ dimittit aquam caput ē iurgioꝝ. quia qui lin
guā ñ frenat concordiā dissipat. Vnde septū ē eduerso.
Qui inponit stulto silentium iras mitigat. Qui aut multi
loquio seruiens linguā frenare nequiuerit. accedit ut
rectitudinē iusticiē tenere nequaqm possit. Testatur p
phā qui ait. Vir linguosus ñ diriget sup̃ terram. Hinc sale
mon iterū dicit. In multa loquio peccatū ñ deerit. Hinc
esayas ait. Cultus iusticiē silentiū. uidelicet iudicans qā
mtis iusticia desolatur: quando ab inmoderata locutio
ne ñ parcitur. Hinc iacobus dicit. Si quis putat se religi
osum eē ñ refrenans linguā suā s; se ducens cor suum.
huī uana ē religio. Hinc rursus ait. Sit omnis homo ue
lox ad audiendum. tardus autē ad loquendū. ꝗ tardus
aduiam. Hinc iterū linguē uim diffiniens adiungit. In
quietū malū. plena ueneno mortifero. Hinc p̃ semetipsā
nos ueritas admonet dicens. Omne ūbu ociosū qd locu
ti fuerint hominēs reddent rationē de eo in die iudicii.
Ociosum quippe uerbum ē qd aut rationē iustē necessita
tis aut intentionē piē utilitatis caret. Si q̃ ratio de ocio
so sermone exigit̄ pensem̄ que pena multi loquiū mane
at. in quo ꝗ iam per noxia uerba peccatur.

Aliter admonendi s̄ pigri. atque aliter p̃ciptes. xxi.
Alii namq: suadendi s̄ ne agenda bona dū dif
ferunt amittant. istis ū admonendi s̄. ne dum
bonoꝝ temp̃ incaute festinando p̃ uenium̄t. exq̃ merita
immutent. Pigris itaq: intimandū ē qd sepe dū opor
tune agere que possum̄ nolum̄. paulo pt cū uolum̄ nō
ualem̄. Ipsa quippe mtis desidia dū congruo feruore ñ
accendit̄ a bonoꝝ desiderio fundit̄ conualescente furū
torpore macrat̄. Vnde apte p̃ salemonē dr. Pigredo in
mittit soporem. Piger enim recte sentiendo quasi uigi